

Críticamúsica

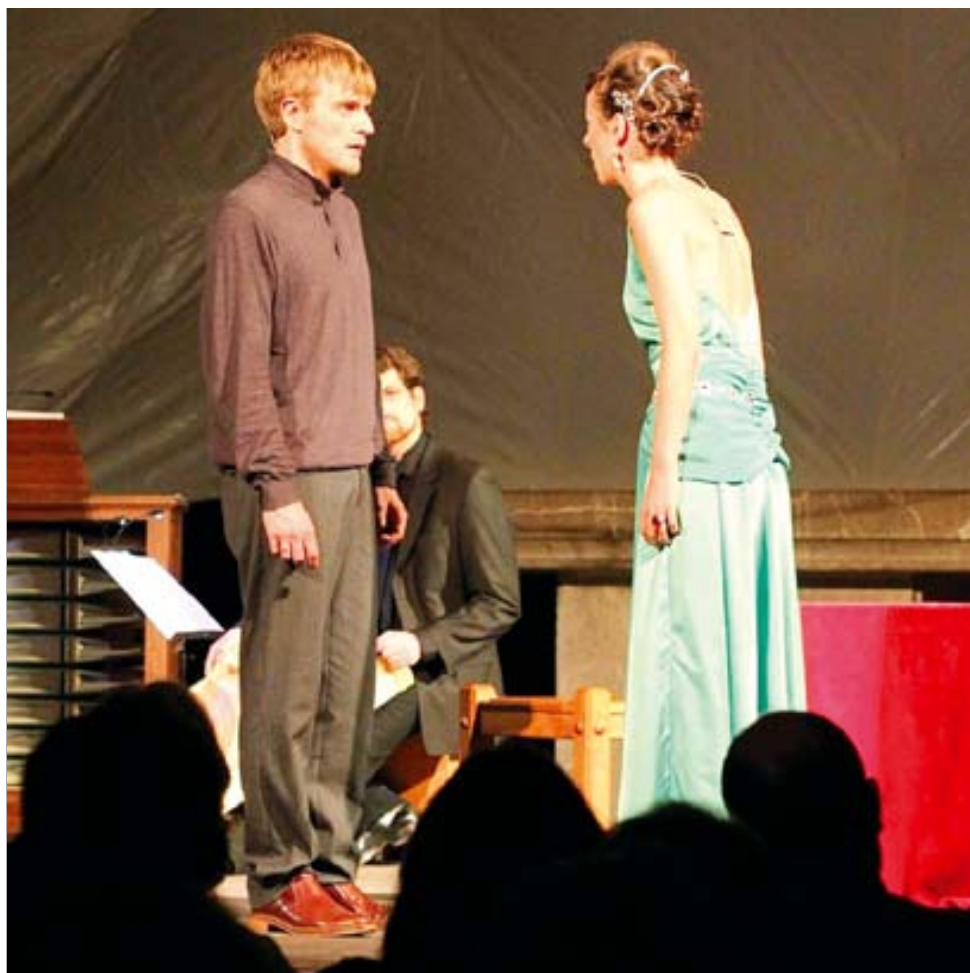
Jordi Maluquer

Música per a un crepuscle

'El somni del crepuscle'

Intèrprets: Música de Tasto Solo, sota la direcció de Guillermo Pérez. Actors: David Marcé, Laura Pujolàs i Arnau Nadal. Direcció escènica: Joan Solana. Església de Torroella de Montgrí. 30è Festival de Músiques. Divendres 6 d'agost.

Com un perfum, era la sensació que va quedar després de veure un espectacle en el qual no hi havia més que so i paraules. Perfum que despenia la ressonància del clavicèmbal de les antigues pedres, la poètica de les arpes, el so decidit dels vents, la subtilesa de l'*organetto*, la presència dolguda de Margarida de Prades, l'innocent i ardida actuació de Frederic de Luna, el clam a la recerca d'un llenguatge ric del preceptor Bernat, les paraules de Petrarca, l'evocació del crepuscle del Casal de Barcelona a partir de la mort de Martí l'Humà i la lluita successòria. Tot al servei de nodrir la memòria de l'humanista i estudiós Ernest Lluch, a qui el Festival de Músiques de Torroella de Montgrí dedica des de fa deu anys un concert commemoratiu. Amb un guió i una direcció escènica de Joan Solana, amb l'assessorament històric de Rosa Lluch, era aproximadament un drama acompanyat amb músiques de l'època per donar-hi el clima. L'eterna discussió de si primer és la música o la paraula. En aquest cas es donava, tant per la història que verte-

David Marcé, com a preceptor, i Laura Pujolàs, com a Margarida, amb el difícil paper d'encarnar una regina d'una vintena d'anys cantada pel cronista Pere Tomic com "una de les més belles senyores que hom sabés en lo món", a Torroella ■ TONI LEÓN / FESTIVAL DE TORROELLA

brava l'espectacle com pel protagonisme a l'escenari, un paper preponderant a la paraula. El que va passar és que amb la decisió de donar verisme als diàlegs entre la regina, el nen Frederic i el preceptor Bernat, aquests s'encaraven i actuaven, i quan estaven d'esquena a alguna part de l'església les paraules es perdien, i l'amplificació del so de Laura Pujolàs, que interpretava el paper de Margarida, ressonava per

l'església i no sempre s'entenia. Tenint en compte el marc acústic en què es desenvolupava, potser amb una actuació més hieràtica, sempre de cara al públic, s'hauria guanyat eficiència. En canvi, la música, en una acurada i treballada selecció d'obres, ens tornava a uns sons tan purs, que la música barroca que s'imposaria el segle XVII en aquell moment ens hauria semblat artificial. Un vestuari discret de Joa-

na Giol donava credibilitat als actors, David Marcé com a preceptor, Arnau Nadal com a Frederic i l'esmentada Pujolàs com a Margarida, amb el difícil paper d'encarnar una regina de vint-i-pocs anys cantada pel cronista Pere Tomic com "una de les més belles senyores que hom sabés en lo món". Tasto Solo, amb magnífics instrumentistes, era dirigit pel barceloní Guillermo Pérez. Òptims.